

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. I. Secieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de Larisa Slivciuc,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală Regia „Autosolubritate” împotriva Larisei Slivciuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii din 13 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost restituită cererea de apel depusă de Larisa Slivciuc,

c o n s t a ț ă:

La 03 decembrie 2019 ÎM Regia „Autosolubritate” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Larisei Slivciuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 05 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de ÎM Regia „Autosolubritate” a fost admisă și a fost încasată de la Larisa Slivciuc în beneficiul ÎM Regia „Autosolubritate” suma de 7663,67 de lei cu titlu de datorie și 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 22 octombrie 2020 Larisa Slivciuc a declarat apel împotriva hotărârii din 05 iunie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii contestate cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de Larisa Slivciuc ca fiind depusă în afara termenului legal, iar apelanta nu a solicitat repunerea în termen.

Invocând ilegalitatea acestei încheieri, la 18 noiembrie 2020, Larisa Slivciuc, a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, soluționând prin decizie problema respectivă.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de apel, deoarece nu a fost cunoscută despre intentarea cauzei date, iar hotărârea motivată a primei instanțe i-a fost eliberată la 17 septembrie 2020 și de aceea a considerat că anume din 17 septembrie 2020 urmează a curge termenul de atac a hotărârii primei instanțe. A mai susținut că din 21 septembrie 2020 până la 28 septembrie 2020 a fost bolnavă.

La 21 decembrie 2020 Larisa Slivciuc a depus recurs suplimentar invocând că nu este de acord cu încheierea recurată, o consideră ilegală și neântemeiată deoarece nu a participat la nici o ședință în instanța de fond, hotărârea primei instanțe a fost pronunțată în lipsa sa.

A relatat că a solicitat ÎM Regia „Autosolubritate” să i se facă recalcul deoarece nu este de acord cu datoria de 7663,67 de lei și consideră că urmează să achite doar parțial suma însă nu a primit nici un răspuns.

În conformitate cu art. 425 Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din materialele cauzei rezultă că încheierea Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 13 noiembrie 2020, iar Larisa Slivciuc a declarat recurs la 18 noiembrie 2020 și recurs suplimentar la 21 decembrie 2020.

Astfel, recursul declarat de Larisa Slivciuc este în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

În conformitate cu art. 362 alin. (3) Codul de procedură civilă, repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

În conformitate cu art. 116 alin.(1), (3) Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Astfel, materialele cauzei atestă că prin hotărârea din 05 iunie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru a fost admisă acțiunea depusă de ÎM Regia „Autosolubritate” și a fost încasată de la Larisa Slivciuc în beneficiul ÎM Regia „Autosolubritate” suma de 7663,67 de lei cu titlu de datorie și 270 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 22 octombrie 2020 Larisa Slivciuc a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 05 iunie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu restituirea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

Prin încheierea din 13 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost restituită cererea de apel depusă de Larisa Slivciuc împotriva hotărârii din 05 iunie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru ca fiind depusă în afara termenului legal.

Colegiul reține că în cererea de apel depusă împotriva hotărârii din 05 iunie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, Larisa Slivciuc nu a solicitat repunerea în termenul de declarare a apelului, și nu a probat și motivat imposibilitatea îndeplinirii actului de procedură în termen.

În acest sens, instanța de recurs reține că prin încheierea din 06 decembrie 2019 a Judecătoriai Chișinău, sediul Centru a fost acceptată spre examinare în procedura cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de ÎM Regia „Autosolubritate”, împotriva Larisei Slivciuc cu privire la încasarea datoriei, unde le-a fost explicate părților că sunt în drept de a depune cereri, probe, referințe până în termen de 30 de zile de la recepționarea încheierii și că soluționarea prezentei cereri de chemare în judecată va avea loc, unipersonal, în lipsa părților la 07 aprilie 2020 (f.d. 29).

Totodată se mai reține că, prin scrisoarea Judecătoriai Chișinău, sediul Centru din 06 decembrie 2019 părților la proces le-a fost expediată încheierea menționată și conform avizului de recepție a scrisorii atât ÎM Regia „Autosolubritate”, cât și Larisa Slivciuc au recepționat încheierea primei instanțe din 06 decembrie 2019 și copia acțiunii la 05 și 06 mai 2020 (f.d. 31, 32). Iar, la 09 iunie 2020 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a expediat părților copia dispozitivului hotărârii din 05 iunie 2020 (f.d. 34).

La caz, Colegiul menționează că termenul de declarare a apelului a început să curgă la data de 06 iunie 2020 și a expirat la data de 05 iulie 2020, pe când cererea de apel a fost depusă la data de 22 octombrie 2020, adică cu depășirea termenul de atac.

Dat fiind faptul că, Larisa Slivciuc a omis termenul legal de 30 de zile, fără a solicita repunerea în termenul de apel, și fără a indicat motive întemeiate care ar confirma temeinicia omiterii termenului prevăzut de lege pentru declararea apelului, prin urmare instanța de apel corect a restituit cererea de apel depusă de ultima.

În contextul prevederilor art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă în coroborare cu art. 111 Cod de procedură civilă, conform cărora termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii și începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui, Colegiul relevă că termenul de declarare a apelului a expirat la data de 05 iulie 2020, însă Larisa Slivciuc, a depus cererea de apel abia la 22 octombrie 2020 (f.d.43-46).

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Or, la caz, se reține că Larisa Slivciuc, odată ce a recepționat actele de procedură emise de prima instanță urma să depună diligența necesară pentru a se informa despre mersul dosarului.

Astfel, pârâta Larisa Slivciuc, nu și-a realizat dreptul procedural privind exercitarea căii de atac - apelul în interiorul termenului legal, fapt corect reținut, în esență, de instanța de apel.

În consecință, Colegiul reiterează că instanța de apel corect a ajuns la concluzia de restituire a cererii de apel ca fiind depusă în afara termenului legal.

Soluția instanței de apel este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, în condițiile când părțile au obligația de a-și exercita drepturile procedurale cu bună credință și în termen.

Or, în conformitate cu art. 27 alin.(1) Codul de procedură civilă, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a

dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecării, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei precum că termenul de declarare a apelului urma a fi calculat de la 17 septembrie 2020, când i-a fost eliberată hotărârea motivată a primei instanțe, or art. 362 alin. (1) CPC într-o manieră certă și clară leagă termenul de 30 de zile de contestare de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dar nu de la data recepționării actului judecătoresc.

Prin urmare, Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs, indică direct la nerespectarea de către apelanta-recurentă a drepturilor sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirea actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural și nu pot fi acceptate de către instanța de recurs în vederea casării actului judecătoresc contestat.

Din considerentele enunțate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele invocate de către recurentă sunt nejustificate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea instanței de apel.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Larisa Slivciuc.

Se menține încheierea din 13 noiembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Municipală Regia „Autosolubritate” împotriva Larisei Slivciuc cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru